



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||  
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In  
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

**Puente, Luis de la**

**Coloniæ Agrippinæ, 1626**

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

cor eius ad id permouisset; ita nullus fidelium tantum pectoris robur habere, ut omnia relinqueret, quod diuinum Eliam sequeretur: nisi ipsemet illum metris pulsibus vocaret; eiusque cor euelleret ex inordinatis affectionibus, quibus ad res terrenas alligatum teneretur.

§. I.

**EX** DICTIS facile deducitur: vnum ex ijs, quæ plurimum ad hoc referunt, ut aliquis Religionis statum amplectatur, illud esse, ut certus ac securus sit, se ad eum amplectendum vocari à Deo. Absque ea enim uocatione nullus debet præsumere talem statum aggredi: nam per se neque vires habebit, ad talia onera portanda; nec in eis ferendis perseverare poterit. Magna res est (ait S. Laurentius Iustinianus) abnegare se & crucem quotidianè tollere Obedientiæ Religiosæ, & sequi Christum. excedit siquidem humanas vires, atque paruitatis nostræ supereminet facultatem. Quamobrem nemo istius pugnæ ingrediatur stadium, nullusque abnegationem proprij arripere præumat arbitrij: nisi sit præuentus à gratia, introrsus sit spiritus sancti deuotione nutritus, sanctisque afflatus desiderijs, & constantè dono roboratus: ne fortè cani ad vomitum redeunti efficiatur similis; & ut olim insipientis mulier, vxor Lothi, salis vertatur in statuam; competeatque illi sententia Saluatoris dicentis: *a nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.* Quamobrem ad hoc non vocatus certamè, propriæ conscientie infirmitatis, secedat humilis, miretur, venereturque pugnantem aduersus semetipsum, tanquam contra capitales hostes, ut perfectionem consequantur. Ipse autem curet diligenter facinora commissa desere, & seque viribus desinat lethalia perpetrare delicta; atque diuinæ legis, & mandatorum Ecclesiæ, proprijque statûs sit obseruatione contentus. Memoreturque pollicitationis Domini dicentis: *b Si vis ad vitam ingredi, serua mandata, & alibi: c bonum est tibi debilem, vel claudum ad vitam intrare, quam duas manus, vel duos pedes habentem mitti in ignem æternum.* Quasi dixerit: præstat in statu imperfecto mandata custodientem ad cælum peruenire: quam volentem mandata seruare; & promittentem etiam consilia sequi omnia transgredi, ac propterea damnari. Hæc S. Laurentius Iustinianus. Propter eandem causam dixit etiam Saluator noster: *eū, d qui velit turrim ædificare, prius: f stultitiam computare sumptus, qui necessarii sunt ad perficiendum; si enim, postquam posuerit fundamentum, cessauerit, omnes qui viderint, illudent ei, dicentes, imprudenter ipsum cepisse quod consummare non potuit.* Talis autem est, qui non vocatus à Deo Religionem ingreditur ad perfectionis turrim ædificandam. Nam ad hoc ædificium perficiendum sumptus præbet diuina vocatio: cum qua & gratia venit, & fauor cælestis, ad huius statûs onera ferenda, necessarius, quod si vocatio desit, etiam sumptus deerunt; ac proinde ipsum

L. de Obed. cap. 26.

“  
“  
“  
“  
“  
“  
“  
“

a L. 9. 62.

“  
“  
“  
“  
“  
“

b Mat. 19. 17  
c Cap. 18. 8

d L. 14. 28



ædificium. Et si Rex aliquis, qui in suo Exercitu decem milia tantum habet militum cum quibus non poterit hosti resistere, habenti viginti milia; ideoque cum illo de aliqua pace & fœdere; ne, si ad congressum veniatur, impetum cumbar: etiam erit prudentiæ, ut non sentiens vi se vires & robur ad ostendendum tentationibus duplicatis; con surgentibus tum contra diuina precepta, tum contra consilia Euangelica: contentus ille sit, quod resistat primis, ad quod nunquam deest sufficiens facultas; sed non cogitet de securitate ad quas vincendas non habet vocationem: præstat autem bonam pacem, re, quam perire in stulta pugna. Omnia hæc respondent ijs, que diximus secundo tomo, ad rectam electionem cuiusque status esse præmittenda: quamuis in electione huius ad eum & perfecti, clarius apparet & agnoscitur diuina vocatio: ut constabit, postquam retulerimus omnia momenta que vocatio ad id offert.

Tract. i. c. 3.

## CAPVT II.

AD STATVM RELIGIOSVM VOCARI IVSTVS, & peccatores, & personarum omnium ætatum, & statuum, qui sunt in Ecclesia.



QUAMVIS Christus D. N. vniuersim proponat omnibus fidelibus Euangelica cõsilia & vota Religionis, tanquam meliora ac celsiora media ad regnũ cælorum perueniendũ: vocatione tamen speciali nõ omnes, sed eos solum vocat, quos in æterna sua sapientia ad id elegit. Religio enim non est necessaria, ut quis perueniat in cælum: nam etiam non Religiosi possunt in sæculo manentes saluari; & ita Religio est status perfectionis, ut etiam extra illam iusti possint esse perfecti. sed cum ipse Dominus prospiciat vniuersim omnibus Ecclesiæ ac Reipublicæ Christianæ civitatibus: altissimã, & occultissimã suã providentiã vocat homines ad omnes status: & interdum aliquos valde iustos relinquit in sæculo in statu matrimonij, aut Continentiæ; tepidiores verò inde deducit ad statum Religionis. Nam non vocauit ad Apostolatũ Nathanaelem, de quo dicitur: ecce verè Israhelita, in quo dolus non est, Iudam tamen effecit Apostolum, postea fuit proditor. Et sapè concedit gratiam Martyrij alicui bono imperfecto, quam negat perfecto. Cuius rei non potest in hac vita ratio, ut suo loco est dictum: solum in genere scimus, quod dixit Salomon diuinam Sapientiam, vocando homines ad suam arcem, dixisse: *benignus est paruulus, veniat ad me. insipientibus autem loquitur esse: venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis: relinquire infantiam, & venite.* In quibus verbis insinuat varietas personarum, que vocantur ad Religionem. Verbum enim illud paruulus varias habet in diuina Scriptura

Religio nõ est necessaria simpliciter ad vitam æternam.

a Ios. 1. 47.

Tom. 1.  
Tract. 1. cap. 3.  
b Pro. 9. 4.